

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Iza Strehar

Izkoristi in
zavrzi me

OSEBE

PETER
ŽAN
VIKTORIJA
LENI
DEJAN

1. slika: BRANJE POEZIJE – Dejanov nastop in hihitanje

Spot na Dejanu. Dejan živčno mežika, ima tremo, požira slino in končno izdavi:

DEJAN: Dejan Vozlič: VOJNA

*Slutnja vojne, slutnja klanja.
Dolžina čakanja je odvisna od tistega, ki čaka.
Včasih je večnost in včasih sekunda.
Opazujem soborca, ki spi poleg mene.
Vprašam se, ali to ni morda zadnjič, da ga vidim živega.
Smrt, o, črna grenka smrt je blizu, o, preblizu.
Opazujem črno zemljo za svojimi nohti in pomislim:
Mar nisem mrtev v grobu že nekaj časa?*

Že med pesmijo pritajen smeh. Aplavz in smeh od nekod. Dejan se med poklonom ozira in išče izvor smeha, ki potihne.

2. slika: KARAMBOL – Kaj se je zgodilo?

Noč. Avto divja po cesti. Sliši se škripanje zavor, nato glasen trk avta. Sledijo glasni in prestrašeni kriki. Sliši se pogovor, oseb še ne vidimo.

PETER: Fak. A ste vsi v redu? Viki?

VIKTORIJA: Ja. Tamala, si ti kul?

LENI: Bok me malo boli, ampak po mojem ni nič. Žan?

ŽAN: Kaj se je zgodil?

DEJAN (*panično*): Kaj je to? A je to kri? A men kri iz nosa teče?!

PETER: Cesta je mokra pa oster ovinek ...

ŽAN: Faaaaaaak.

PETER: Pa cesta ni v najboljšem stanju.

DEJAN: Jaz imam razbit nos!

VIKTORIJA: A smo ... Vsi smo celi. To je glavno.

DEJAN: Nismo, moj nos ...

PETER: Dejan, od krvavenja iz nosu ni še noben umrl!

DEJAN: Ampak jaz moram na urgenco!

ŽAN: Pizda, avto je totalka ...

PETER (*Dejanu*): Saj ni, kot da imaš del avta zapičenega v telo! Sam iz noska ti malo teče!

ŽAN: A vi vidite, kak je moj avto?!

VIKTORIJA: Žan, vse bo v redu.

ŽAN: Odjebi, ne bo.

DEJAN: Če se to ne zaceli pravilno, ne bo v redu! A gremo lahko na urgenco?

ŽAN: Avto ziher ni vozen. Fak. Faaaaak. Faaaaaaaak.

DEJAN: Potem pa, a lahko nekdo pokliče 112?

PETER: Ja, a lahko nekdo pokliče rešilca in reče, naj pridejo hitro, ker nekdo krvavi iz nosu? Pizda, si neumen.

ŽAN: Pozab na ta tvoj nos, avto poglej! Pa komaj sem ga dobil!

3. slika: ŠTUDENTSKI DOM – Selitev, ki gre v žurerski pogovor o službah in priložnostih

Žan, Peter in Leni sedijo v Žanovi študentski sobi. Viktorija prebira hrano v hladilniku in išče kaj za pojesti. Leni se trudi pleskati.

VIKTORIJA: Skoraj vsemu je že pretekel rok uporabe.

ŽAN: Rok uporabe je bolj priporočilo kot kar koli drugega.

VIKTORIJA: Ja, ampak tej pašteti je rok pretekel pred tremi leti.

PETER: Dam ti pet evrov, če jo poješ.

Viktorija zavije z očmi in vrže pašteto v koš.

LENI: A je to kri?

Leni pokaže na madež na steni.

ŽAN (*ponosno*): Menstruacija.

LENI: Se pravi ... kri.

PETER: Čigava?

ŽAN: Od Mance.

VIKTORIJA: Kdo je že Manca?

LENI: Tista računalničarka ... Pa ...

Leni z gibi nakaže, da je bila obilna.

PETER: Luzerka.

VIKTORIJA: Ni bila luzerka. Pa tudi debela ni bila. Kaj je z vami narobe?

PETER: Mal je bila. Delala je v podjetju, kjer je izračunavala osebne algoritme, komu naj se katere reklame prikazujejo na Facebooku.

VIKTORIJA: In zato je luzerka?

LENI: Ne, zato je debela.

PETER: Ona je služila s tvojimi kliki na reklame!

VIKTORIJA: Zato človek še ni luzer.

PETER: Ampak ona je bila.

VIKTORIJA: Žan, a si jo ti slučajno pustil samo zato, ker se je Petru zdelo luzerka?

ŽAN: Am, ne?

VIKTORIJA: Jaz ne razumem čist koncepta luzerja. To naj bi bil človek, ki se ne znajde v sistemu in svetu. Jaz se s svetom in sistemom ne strinjam. Kar pomeni, da po mojih merilih ti ljudje niso luzerji, a ne?

ŽAN: Sem jo probal prepričati, naj ne je sladkorja pa sira pa smetane, sam ... So se kile še naprej nabirale.

VIKTORIJA: Kreten.

LENI: Jaz kar ne morem dojet, da se kmalu dejansko seliš iz študenca. Zate sem pa res mislila, da boš večni študent, ki je na črno v študencu do petintridesetega.

ŽAN (*užaljeno*): Zakaj si pa zame to mislila?

LENI: Pa tako ...

ŽAN: Ne, povej, zakaj.

LENI: To sem samo tako rekla.

ŽAN: Nikoli nisem imel slabih ocen. Faks sem še kar, no, redno izdeloval.

LENI: Oprosti, ker sem kar koli rekla.

ŽAN: Zakaj pa si to rekla?

PETER: Žan, pusti jo.

LENI: Samo zajebavala sem se, ne bit cel defenziven.

ŽAN: V vsaki šali je nekaj resnice in vsaka izrečena beseda ima svoj namen, tako da povej.

LENI: Hecala sem se.

ŽAN: Zdele si vsa pametna, ker si šele na začetku dvajsetih. Me zanima, kje boš ti čez pet let.

PETER: Pa dobro, a ti res ne moreš prenest ene same šale na tvoj račun?

ŽAN: Po mojem ti, Leni, ne boš niti na črno v študencu, ampak boš vlekla kurce na železniški.

Leni plane v smeh.

ŽAN: To ni bila šala. Če bi bila pametna, bi pustila enemu debilu, da te napumpa pri osemnajstih in bi bila zdaj mama, namesto da se nekaj trudiš s študijem. Mislim, rusistika pa primerjalna književnost? Ti ne boš samo brezposelna, ampak nezaposljiva.

LENI: To smo se ženske res pojebale s to svojo emancipacijo. Prej smo lepo bile doma pa gnezdile, moški so pa denar nosili k hiši. Lepo je

bilo. Zdaj pa moramo neke službe imet pa kariere gradit. Pa komu se da! Meni ne.

VIKTORIJA: Saj ti nisi resna! Da bi raje otroke rojevala, kot pa imela kariero!

LENI: Sem.

VIKTORIJA: Nizko se ceniš.

LENI: Jebeš samospoštovanje. To je navadno sranje. Pa jebeš ponos. Ponos v ruščini pomeni driska, veš?

VIKTORIJA: Česar ti ne bi vedela, če bi doma prala plenice.

LENI: Ja, res mi koristi, da to vem. Koristilo mi bo tudi, da bom lahko študentski status vlekla v nedogled.

PETER: Lahko pa vlečeš tudi kaj drugega in boš mogoče dobila šiht.

LENI: Evo, to! A se lahko pogovorimo o tem?

ŽAN: O čem?

LENI: O fukanju za šiht! Ful nekih zgodb sem že slišala o tem, kako so ženske dobile šiht ali stanovanje, ker so nekemu dale fukat. Kako pride do tega?

VIKTORIJA: Ker živimo v patriarhalni, seksistični družbi.

LENI: Ne to. Jaz bi z veseljem dala fukat, če bi mi nekdo potem ponudil službo, ampak ne vem, kako se najde takega ponudnika oziroma kako namigneš na to ponudbo?

PETER: Delodajalcu rečeš, da bi naredila kar koli, ampak res kar koli, da dobiš to službo.

LENI: Ne more bit tako enostavno.

VIKTORIJA: Pa, a ti to resno, tamala?

PETER: Ne, samo provocira. Kot ponavadi.

LENI: In kaj potem, če to narediš, pa ne dobiš šihta?

ŽAN: Lahko tožiš.

VIKTORIJA: Ati ti te tožbe ne bi plačal.

LENI: Tebi je ne bi plačal. Jaz ga lahko naserjem za več stvari kot ti.

VIKTORIJA: To je žal res ...

ŽAN: En dan bom jaz na poziciji, da mi bojo ženske ponujale fafanje v zameno za šiht.

VIKTORIJA: Vau, Žan. A to so ti tvoji veliki cilji v življenju? Bravo. Niti malo patetično.

LENI: A ker drugače pa ženske ne moreš pripraviti do tega?

ŽAN: Drugačen občutek je. Tu gre za občutek totalne premoči nad njo. In je po mojem užitek večji.

VIKTORIJA: Ravno kar sem mal bruhnila v usta.

LENI: Žan ima pa trdega že samo od razmišljanja o tem.

VIKTORIJA: Peter, a greš z mano na čik?

PETER: Lahko, ja.

Peter in Viki se odpravljata.

ŽAN: Samo toliko; jaz bi moral službo dobit že pred dvema letoma. Ampak mi je Peter speljal pripravništvo.

PETER: Oprosti, kaj?

Peter obstoji, Viktorija razočarana ugotovi, da še ne bosta šla na cigareto.

ŽAN: Dobro veš, da bi dve leti nazaj jaz moral dobit pripravništvo, pa si ti svojega fotra prosil, da uporabi veze, in si ga dobil ti.

PETER: To ni res.

VIKTORIJA: Peter, čik.

ŽAN: Je res. Tako da to, da sem jaz zdaj dobil šiht, je veliko bolj pomembno in hvalevredno, kot kar si ti kadar koli dosegel. Ker vsak tvoj uspeh je v resnici samo uspeh tvojega fotra.

PETER: A ti to resno?

ŽAN: Ja. Ti ne bi nič dosegel, če ne bi imel fotra.

Viktorija postaja nejevoljna in nervozna.

VIKTORIJA: Pa, a res bosta spet o tem? Peter ...

PETER: No, tega pa ne vemo, a ne?

ŽAN: Ja, pa vemo.

PETER: Odjebi.

ŽAN: Uuuu, dobra. A to si si sam zmisлил ali ti je tudi to oči predlagal, da mi rečeš?

PETER: Žan, resno, a lahko, prosim, nehaš s tem.

ŽAN: Ker drugače boš pa kaj? Očija poklical? (*Žan imitira telefonski klic.*) Oči, oči, zajejavajo me pa nesramni so! Kaj naj naredim? Pridi me rešit, oči, reši me, prosim!

Peter se še komaj nadzira, videti je, kot da bi Žana najraje na gobec.

PETER: Sam toliko, da veš ...

ŽAN: Da oči zdajle nima časa, tako da bo tvoja mamica prišla.

PETER: Ne, že stokrat sem ti hotel povedat, da ...

ŽAN: Če pa še mamica nima časa, bo pa oči svojo tajnico poslal.

PETER: A me loh poslušáš?!

ŽAN: Ker če te ne bom, bo prišel tvoj gospod oči pravnik in me prisilil, a ne? Ker ti dobiš vseeeee, kar hočeš. In če ne dobiš, potem tvoj oči uredi, da dobiš vseeeeeeeee. Vseeee je tvoje in nikomur ne privoščiiiiš ničeeesar.

Petru se dokončno dvigne pokrov, prime Žana in ga pritisne ob steno. Žan se prestraši in obmolkne.

PETER: Jaz tega pripravništva nisem hotel! Ogabna mi je ideja bit pravnik! Na razgovor sem prišel pijan in govoril totalne gluposti. Ampak je potem foter uredil, da sem pripravništvo vseeno dobil. A misliš, da sem res to hotel?! A misliš, da je lahko bit od mojega fotra sin?

Peter izpusti Žana.

PETER: Viki, greva zdaj na čik?

VIKTORIJA: Ma, zdaj pa nočem.

PETER: A zdaj me boš pa še ti jebala?

VIKTORIJA: Moment je minil.

PETER: Vsi po vrsti pejte v kurac.

LENI: A če bi jaz tvojemu fotru potegnila kurac, bi mi dal šiht?

Peter jo nepremično ubijalsko gleda nekaj sekund, ostali planejo v smeh.

PETER: Ne fafaš dost dobro.

LENI: Uuuuu, dobra.

ŽAN: A gremo na predstavitev Dejanove nove pesniške zbirke?

LENI: Kdaj pa je?

ŽAN: Čez dva mesca.

LENI: Kje pa?

ŽAN: V neki pički materni.

PETER: Po mojem bo zabavno. Lahko.

VIKTORIJA: Peter, greva zdaj na balkon?

PETER: Ti, ženska, res ne veš, kaj bi rada.

4. slika: ŠTUDENTSKI DOM – Viktorija in Peter ter milfa

Viktorija in Peter na balkonu.

PETER: No, kaj mi hočeš povedat?

VIKTORIJA: Sam mal. Da sformuliram.

Peter prejme SMS.

VIKTORIJA: Kdo pa je?

PETER: Bom pol.

VIKTORIJA: Ne, poglej.

Peter pogleda na telefon.

PETER: Petra mi spet piše.

Viktorijo, ki se poskuša zbrati, to povsem vrže iz tira.

VIKTORIJA: A je to tista ... Katera Petra?

PETER: Tista, ki sem ji pomagal s papirji. Ločitvenimi ...

VIKTORIJA: Ja, vem, katera.

PETER: No, in me je povabila ven. Še enkrat. Že prejšnji teden mi je pisala.

VIKTORIJA: Ven?

PETER: Na dejt.

VIKTORIJA: A si ziher, da je to mislila?

PETER: Ja.

VIKTORIJA: A nima ona ... ene petdeset let?

PETER: Nima petdeset. Po mojem je malo pod štirideset.

VIKTORIJA: No, saj ni slaba, če so ti take všeč.

PETER: Saj nisem rekel, da bom šel.

VIKTORIJA: Aha.

PETER: Po mojem ne bom šel.

VIKTORIJA: Če hočeš it, potem pojdi.

PETER: Pa ne vem, če mi je do nje. Kaj ti misliš?

VIKTORIJA: Tega pa jaz ne vem.

PETER: Po mojem ji bom kar rekel, da ne bi.

VIKTORIJA: Aha.

PETER: Kaj si mi hotela povedat?

VIKTORIJA: Kaj? Ah. Ne spomnim se.

Leni pride na balkon.

LENI: Kaj se pa pogovarjata?

VIKTORIJA: Petdesetletna ženska vabi Petra na zmenek.

PETER: Ni petdeset. Po mojem še niti štirideset ni.

LENI: A milfa, a? Ufuri ti to.

VIKTORIJA: Ja, Peter. Ufuri ti to.

PETER: Saj sem rekel, da mi v resnici ni do tega.

VIKTORIJA: Zakaj si mi pa potem povedal?

5. slika: KARAMBOL – Blame game

Peter in Žan sredi prepira. Viktorija ju posluša. Avto je povsem razbit in obrnjen na glavo, eno od koles je odletelo. Leni se poskuša voziti na kolesu, ki je odletelo od avta, ampak ves čas pada na rit. Dejan ustavlja kri, ki teče iz njegovega razbitega nosu, in z nasmeškom opazuje Leni.

PETER: Samo zato, ker sem jaz vozil, je avtomatsko moja krivda?

ŽAN: Voznik je v primeru nesreče vedno kriv. To smo se učili v avtošoli.

PETER: Dej, umiri se. Pijan si pa v šoku.

Žan in Peter snifata kokain, Viktorija pije viski, da bi se pomirila.

VIKTORIJA: Rekel si, da si dovolj trezen, da furaš nazaj.

PETER: Saj sem.

ŽAN: Ja, zate bo vse v redu. Tvoj avto je lepo doma v garaži, moj je pa razgonjen.

PETER: Saj ti bo zavarovalnica krila del škode.

ŽAN: Ja, ker imam zavarovanje.

PETER: A ti slučajno nisi zavarovan?

ŽAN: Komaj sem dovolj nabral za avto! Kaj bom še za zavarovanje dajal? En sam nateg so te zavarovalnice. Totalno kapitalistično izkoriščanje.

PETER: Saj se ves čas hvališ, kako imaš super novo službo in super lajf in super plačo.

ŽAN: Ja, ampak to plačo dobivam enkrat na mesec, in ne enkrat na teden!

LENI: Ampak. Ti si fural v tretji. Moral bi v drugi. Če ne celo v prvi po teh ovinkih.

ŽAN: V tretji si ga mel?!

PETER: Tako se pokuri manj bencina.

ŽAN: Pa si ti videl, kakšna cesta je to? Lahko bi dol zletel!

DEJAN: Peter, ti si fural najmanj osemdeset. Vem, ker ti je še Leni rekla, da daj malo počasneje.

PETER: Nisem. Saj nisem neumen. Drsi pa mokro je. Itak, da ne bi vozil osemdeset. Če bi vozil osemdeset, bi ga imel v peti. Leni?

6. slika: ŠTUDENTSKI DOM – Kako smo odkrili Dejana in stava

Študentski dom. Žan, Peter, Leni in Viktorija igrajo tarok. Leni se dolgočasi in se niti ne trudi slediti igri. V Žanovem predalu najde pornografske revije in plane v smeh.

LENI: Žan, a ti veš, da obstaja internet?

ŽAN: Jaz sem staromodni in romantičen ... A se lahko koncentrirata na igro?

Leni in Viktorija začneta listati po revijah.

ŽAN: Se spomniš, Peter, ko smo bili mali in je prišel katalog za perilo domov ...

PETER: O, ja. Tam nekje na tri četrt je bilo žensko spodnje perilo.

ŽAN: Lepi spomini.

PETER: Kako je bilo vse preprosto.

VIKTORIJA: Debila.

ŽAN: Kaj bi jaz dal, da bi bil spet deset in bi odkril drkanje.

PETER: Jaz sem tudi po desetkrat na dan takrat.

VIKTORIJA: Jaz pri desetih še niti vedela nisem, da imam tri luknje spodaj.

LENI: Jaz sem.

PETER: Žan do osemnajstega ni vedel, da imate ženske tri luknje spodaj.

ŽAN: Šestnajstega.

Viktorija vrže karto.

ŽAN: Čak, a ti si z mano? A se ti trudiš, da bi midva izgubila?

VIKTORIJA: Zakaj?

ŽAN: Zakaj nisi dvajsetke vrgla na babo? Kaj se šparaš?

LENI: Kdor se špara, ne prišpara.

VIKTORIJA: Žan, zakaj si vedno tok tekmovalen. Prav ni zabavno.

Viktorija pobere karte, premeša jih in razdeli. Leni pogleda po predalu in potegne iz njega literarno revijo.

ŽAN: Evo. V tej reviji sem prvič bral Dejana.

Žan glasno prebere pesem in se zraven smeji, podajajo si revijo, vsak prebere nekaj verzov, Viktorija ne sodeluje, ker se koncentrira na to, da vsakemu izroči pravilno število kart.

ŽAN: ***Streli iz daljave. Približujejo se bolj in bolj.***

PETER: ***Umirajoči vojak poleg mene.***

LENI: ***Obljubim mu, da njegovo uro nesem
njegovemu novorojenemu sinu.***

Leni poda revijo Viktoriji, ampak ona noče brati, polglasno šteje karte, ki jih deli. Žan vzame revijo in bere naprej.

ŽAN: ***Streli so vse bližje in vse bližje.
Toplo in svetlo postane ...***

PETER: ***... ko še mene pokosi.***

LENI: Obupno.

ŽAN: On ima res rad glagol pokositi. Po mojem je vsaj v desetih njegovih pesmih.

Vsak vzame svoje karte in si jih razporedi.

LENI: Pa kaj je poanta, da obljubi umirajočemu, da bo njegovo uro nesel njegovemu sinu, če potem še on umre?! Mislim, halo? Kaj, zdaj bo ta ura ostala v njegovi riti in je tamal ne bo nikoli dobil ... Naprej.

PETER: Jaz grem dve.

ŽAN: Kje si pa ti dobila, da je ura v riti? Naprej.

VIKTORIJA: Dve.

PETER: Ena.

LENI: A niso tja dajali ure vojaki med vojno? Skratka, on bi moral poskrbet, da en drug dobi to uro, jo da v rit in nese temu otroku, preden še on umre.

VIKTORIJA: Naprej.

PETER: Sam ... On v tej pesmi umre. Kot se Dejan lepo in poetsko izrazi, pokosi ga.

LENI: Za kosilo ga pokosi.

PETER: Kako potem pripoveduje pesem, če je pa mrtev?! ... Ena v piku.

Viktorija odpre talon, Peter izbere, igrajo.

LENI: Mogoče ga pokosi in preživi ... Ali pa umre samo simbolno. Oziroma fizično umre, metafizično pa ne. A veš, ker glavna je ideja in ideja preživi. Za ideale je vredno umret, ker tako postaneš nesmrten. Ali pač neko podobno sranje, kaj jaz vem.

PETER: Najbolj žalostno je, kako zelo se on resno jemlje.

VIKTORIJA: Jaz ne verjamem, da se.

Žan vrže karto.

PETER: Stoposto se ... Sem mislil, da sem z Leni.

ŽAN: Leni se ne da igrat in se niti trudi ne, tako da je res težko razbrat, s kom je. Po mojem sama ne ve.

LENI: Če je pa bedna igra. Zakaj ne gremo raje plesat?

Leni začne prepevati in se zibati v ritmu glasbe.

ŽAN: Veste, kaj bi bilo šele zares zabavno? Ne samo, da gremo na branje njegove poezije, ampak da se potem družimo z njim pa postanemo frendi!

PETER: Frendi je malo huda, ampak lahko bi se družili z njim.

LENI: Me zanima, kakšen je.

ŽAN: Smešen.

Zadnji krog, vsi imajo v roki samo še eno karto. Žan besno pogleda Petra.

ŽAN: Kaj imaš v roki?

PETER: Am ...

ŽAN: A imaš ti slučajno v roki pagata, medtem ko so še trije taroki v igri?!

Vržejo karte.

PETER: Pač sem se zaštel. Če pa ves čas govorite ...

ŽAN: A ti mene namenoma skušaš zajebat?!

Peter vzame karte in šteje.

PETER: Saj sem tudi sebe!

ŽAN: Ne, zanalašč si izgubil. Da bom jaz šel v minus!

PETER: Fakin šit, no.

ŽAN: V lajfu me skušaš zajebat, pri taroku me zajebeš. Povsod me skušaš zajebat!

VIKTORIJA: Halo?

ŽAN: Ma, vsi me poskušate zajebat. Tudi ti nisi najboljše igrala prejšnjo rundo, Leni se itak ne da pa kar neki gor meče ... Bedno je igrat z vami, ker se niti malo ne potrudite, ampak me vedno znova samo zajebete.

PETER: Zmagali sta z deset razlike, se pravi minus trideset, ker sem šel v ena, pa deset razlike pa še petindvajset zaradi pagata ultima. Torej petinšestdeset pa še radlc imam, pol piši minus sto trideset.

ŽAN: Zakaj greš igrat, če nimaš kart za to, pa mi pol tak minus delaš?!

Žan ježno odide iz sobe, Viktorija vstane in gre za njim.

VIKTORIJA: Ga grem pomirit.

Peter in Leni ostaneta sama, Peter pogleda Leni.

LENI: Kaj pa je?

PETER: Dej ga ufuri pa pofukaj.

LENI: A Žana?

PETER: Dejana.

LENI: Zakaj?

PETER: Ker bi bilo smešno.

LENI: Kaj pa dobim v zameno?

PETER: Ne vem. Sto evrov.

LENI: Ma, denar me ne zanima.

PETER: Dva grama kouka?

LENI: Nočem nič, kar se da kupit. Nekaj drugega bi imela.

PETER: Kaj?

LENI: Hm. Pofukaj tisto obupano dvajset let starejšo milfo.

PETER: Dvanajst let.

LENI: Nima veze.

PETER: Pa ne vem ...

LENI: Viktoriji ziher ne bo prav ...

Viktorija in Žan se vrmeta, Žan se še vedno nekoliko kuja.

VIKTORIJA: Peter, jaz moram res nujno govorit s tabo.

PETER: Viktorija, ne zdaj.

Viktorija užaljena sede poleg Žana na posteljo in vzame telefon.

PETER (*Leni*): Pa ne vem.

LENI: Razmisli.

PETER: Bom. Ti tudi ... Če bi slučajno imela kaj drugega.

LENI: Mhm.

VIKTORIJA (*Žanu*): Kaj naj napišem tipu, ki mi je poslal sliko svoje bradavičke?

Peter se namršči.

ŽAN: A ti je ta tip všeč?

VIKTORIJA: Recimo.

ŽAN: Napiši »mmm«.

VIKTORIJA: Mmm?

ŽAN: Ja.

Viktorija tipka.

VIKTORIJA: Zdaj me pa sprašuje, če imam roko v hlačah.

ŽAN: Napiši »ja«. Z velikimi črkami pa klicajem.

*Peter postaja med njuno debato bolj in bolj nervozen, kar je Viktoriji nadvse všeč.
Peter stegne roko proti Leni.*

PETER: Zmenjeno.

Leni mu prav tako veselo poda roko.

VIKTORIJA: Ampak je nimam.

ŽAN: To nima veze.

7. slika: KARAMBOL – Kako hitro je vozil Peter?

Leni s svojim telefonom fotografira razbit avto. Dejanu pomigne, naj pride zraven, nato ga nastavlja, kako naj pozira na sliki.

ŽAN: Leni?

LENI: Kaj?

ŽAN: Koliko je vozil Peter?

LENI: Kdaj? (*Dejanu.*) Roko daj v žep.

VIKTORIJA: Ma, ona je neuporabna, a ne vidiš, da je čisto pijana.

PETER: Kar pomeni, da ne ve, koliko sem vozil.

Leni da Dejanu cigareto v usta in mu jo prižge.

LENI: Tak si kot James Dean!

Leni fotografira Dejana, on jo zaljubljeno gleda in se ji smehlja.

VIKTORIJA: Pa dobro, saj nima veze, koliko je kdo vozil! Kaj bomo? Domov moramo prit.

PETER: Ne vem.

ŽAN: Kaj pa, če vidve pokličeta svojega fotra?

VIKTORIJA: Ni šans. Znorel bi.

ŽAN: Peter? Tvoj oči ti vedno reši rit. Kaj, če bi ti jo še tokrat?

Leni se zapeljivo postavi zraven Dejana in naredi selfi.

PETER: No way.

LENI (*Dejanu*): Poglej naju, kako sva lepa.

DEJAN: Ampak ta moj razbit nos ...

LENI: Zaradi tega si še bolj seksi! Ker izgledaš kot bivši zapornik ali pa diler!

DEJAN: A taki so tebi všeč?

8. slika: ŠTUDENTSKI DOM – Separeji

Peter in Leni se pogovarjata pred sobo, Žan in Viktorija se pogovarjata v sobi, vzporedna prizora.

ŽAN: Tebi pa še vedno niso nič pametnega ponudili?

VIKTORIJA: Ne, sem pa začela delat ... V Mercatorju. Da malo dodatno zaslužim pa to.

ŽAN: Zakaj pa? Saj ti ati nakazuje denar?

LENI: Pa ti nisi normalen.

PETER: Ti nisi normalna. Rekel sem ti, ni mi več sedlo.

VIKTORIJA: Mah, sem ugotovila, da bi bilo dobro, če sama začnem služiti.
Pa čeprav v Mercatorju.

ŽAN: A, dobro zate. Nič sramotnega v tem.

VIKTORIJA: Zakaj bi bilo kar koli sramotnega v tem?

ŽAN: Saj sem rekel, da ni.

LENI: Kar tako? En dan bi in naslednji ne več?

PETER: Zakaj spet odpiráš to debato? Brez veze je bilo pa že zdavnaj.

VIKTORIJA: Sem se odločala ... Ali delo v trgovini ali kelnarjenje in ...

ŽAN: Ja?

VIKTORIJA: No, s kelnarjenjem bi definitivno zaslužila več, ampak se mi zdi, da če delaš kot natarica, se moraš sprijaznit z določeno mero spolnega nadlegovanja.

LENI: Pa dobro, no. Ne moreš človeka klicat pa izkoriščat, kadar koli ti zapaše, in ko ti ne paše več, samo reč, da ti ne paše več, in boli te kurac.

PETER: Oprosti.

LENI: Ti nisi hotel pofukat mene. Ti si hotel pofukat nekoga. Kogar koli.

ŽAN: No, tudi v kelnarjenju ni nič sramotnega.

VIKTORIJA: Zakaj bi bilo?

ŽAN: Saj sem rekel, da ni.

VIKTORIJA: Ja.

PETER: To je bilo pred tremi leti. Deal with it. Tako to gre.

LENI: Ne. Nekaj si si vzel od mene. Moral bi nosit odgovornost.

PETER: Nisem jaz prvi, ki je to naredil, in ti nisi prva, ki se ji je to zgodilo.
Malo pazi nase.

LENI: Samo zato, ker se tako pogosto dogaja, da je postalo normalno, še
ne pomeni, da je prav.

ŽAN: Nekdo mora početi tudi to.

VIKTORIJA: Kaj?

ŽAN: Streč kavo. Pa ... prodajat hrano. In podobno.

PETER: Leni, jaz sem stoposto, da nisem prvi tip, ki te je samo pofukal in
potem ni hotel imet nič več s tabo.

LENI: Enkrat se ti bo vrnilo.

PETER: Se mi bo res?

LENI: Slej ko prej. Čakala bom. Jaz sem potrpežljiva. In mlada.

PETER: En dan ne boš več mlada, ampak samo še zagrenjena.

VIKTORIJA: Saj je samo začasno.

ŽAN: Tudi če ne bi bilo. Nekdo mora to počet ... Tudi čistilke in gradbene delavce rabimo. Rabimo delovno silo. Zato je določen delež migrantov potreben, ker drugače ta dela ne bi bila opravljena.

VIKTORIJA: Am, okej.

ŽAN: Ne da te primerjam z migranti. Ali čistilkami. No, pa tudi, če bi te. Nič ni sramotnega v čiščenju. To je pošteno delo.

VIKTORIJA: Ja.

LENI: Sej meni je bilo vseeno.

PETER: Če ti je vseeno, zakaj potem že tri leta vsake par mescev odpiraš to debato?

LENI: Tako ali tako ima tvoja sperma obupen okus.

PETER: A resno greš na ta nivo?

ŽAN: Tudi z migranti ni nič narobe.

VIKTORIJA: Saj to bom delala samo začasno.

ŽAN: Vem, vem. In tudi nisem mislil, da nisi sposobna. Vse, kar sem mislil, je, da ... imamo pač preveč diplomiranih nesposobnežev.

VIKTORIJA: Ne vem, če je tako preprosto ...

LENI: Po gnilem ima okus.

PETER: Umiri se.

LENI: Nekaj med pokvarjenim sirom in mlekom s pretečenim rokom uporabe.

PETER: Dobro.

ŽAN: Vem, vem, poenostavljam, nisem tako mislil. Ne me narobe razumet.

VIKTORIJA: Prav.

ŽAN: Delaš na blagajni?

VIKTORIJA: Ne, am, pri mesu in kruhu pa tem.

LENI: Kako to, da ti še nobena ni povedala tega?

PETER: Ne provociraj.

LENI: Ne provociram, sem smrtno resna.

ŽAN: Kul, kul. Nič slabega v tem.

VIKTORIJA: Pa, pizda, kak kreten si ti, Žan.

ŽAN: Od kje pa zdaj ta jeza?

VIKTORIJA: Kaj zdaj? Je kaj narobe s tem, da režem salamo ali ni? Ker če ni, zakaj mi potem to mečeš naprej in poudarjaš, da je nekaj narobe s tem?

PETER: Prav, če smo že pri tem. Ti tudi nisi popolna. Saj drkaš še v redu, ampak fafaš pa obupno. Mislim, daj, pizda, umakni zobe, ko to počneš. Ker boli.

LENI: Pizda si kreten.

9. slika: KARAMBOL – Leteči telefon

ŽAN: Daj, Viki, kliči 113.

Žan ji vrže svoj telefon, Viktorija ga ujame.

VIKTORIJA: In jim rečem kaj? S kolegi smo se pijani furali z žura in se zabili?

Viktorija mu vrže telefon nazaj.

ŽAN: Peter je fural, pijan je bil in naj nosi vso odgovornost.

PETER: Če bi ti fural, bi tudi pijan fural, pa mogoče bi še koga ubil zraven!

Žan vrže svoj telefon nazaj Viktoriji, Viktorija mu ga nemudoma vrže nazaj.

ŽAN: Pokliči policijo, Viki, pa Peter naj piha.

PETER: Koji ti kurac!

ŽAN: Pol bom pa jaz poklical.

Žan vzame telefon in hoče vtipkati telefonsko številko. Peter prime njegov telefon in ga vrže stran.

10. slika: BRANJE POEZIJE – Kako smo spoznali Dejana

Leni, Peter, Žan in Viktorija po nastopu pogledujejo proti Dejanu. Dejan stoji sam, nekoliko ponosen se ozira naokoli, da bi videl, ali ga kdo gleda. Stopijo do njega.

PETER: Čestitke, Dejan, bravo.

ŽAN: Ja, super je bilo.

VIKTORIJA: Sploh druga pesem.

LENI: In četrta, ki je imela pridih erotike.

DEJAN: Ampak ... četrta pesem je bila o materi, ki dobi obvestilo, da se njen sin ne bo vrnil iz vojne.

LENI: Am, saj. Malo Freuda in Ojdipa.

PETER: Od kje ti črpaš svoj navdih? Ker v vojni najbrž nikoli nisi bil ... Ampak ko berem in poslušam tvojo poezijo, se mi pa zdi, da, pizda, ta človek je živel.

DEJAN: To pride.

LENI: Imaš mogoče fajrcajg?

DEJAN: Ne.

Leni iz žepa vzame svoj vžigalnik in mu ga da. Dejan zmedeno ne ve, kaj bi. Leni vzame cigareto in si jo da v usta, nato se nagne k Dejanu, da bi ji prižgal cigareto. Medtem ga zapeljivo gleda. Dejan se v situaciji več kot očitno ne znajde.

PETER: Prižgi ji cigareto.

DEJAN: Kaj? Ja, aja.

Dejan nerodno prižiga vžigalnik, v tretje mu uspe. Leni ga medtem ves čas gleda, kar Dejana še bolj zmede. Roka se mu nekoliko trese. Drugi ju muzajoče opazujejo. Končno mu uspe. Leni potegne cigareto in pihne dim ter se mu široko nasmehne.

LENI: Hvala.

ŽAN: Greš z nami?

DEJAN: Kam?

ŽAN: Na pijačo. Da nam malo poveš o svoji poeziji pa mogoče še kaj prebereš ...

DEJAN: Malo je že pozno ...

VIKTORIJA: Daj no. To je tvoj večer.

PETER: Danes si ti zvezda.

11. slika: BEZNICA – Politika

Peter in Žan v gostilni pojeta Ti si moje sonce skupine Bepop. Leni pleše med mizami. Dejan jih fasciniran opazuje in posluša.

VIKTORIJA: Vi ne razumete. To je bila najboljša muca na svetu. Nikol več nobene muce ne bom imela tako rada.

LENI: A lahko govoriš mačka namesto muca?

ŽAN: Mucka. Mucica.

VIKTORIJA: Poglejte, kok je bila kjut, no.

LENI (*s primorskim naglasom*): Mo, ma kej imam lepo muco?

VIKTORIJA: Pa tako fletno kosmata.

ŽAN: A si jo kdaj pobrila?

VIKTORIJA: Muck se ne brije.

PETER: Sam ovce.

LENI (*s štajerskim naglasom*): Jaz navadno ofce brijem, v bistvu tak rad ofce brijem, da če ni nobene ofce za pobrit, pa kar še kako muco fbrijem.

VIKTORIJA: Moja mala Hamas.

LENI (*z dolenskim naglasom*): U pizdu maternu je bla fletna.

PETER: Daj še prekmurski naglas.

LENI: Ne znam.

ŽAN: Kateri koli naglas jaz probam, zveni koroško ... Ej, a za Prekmurce smo mi Prekmurci?

Peter prinese od šanka deset šotov žganja.

PETER: Evo, za vsakega dva.

DEJAN: A niste vi z avtom?

Dejan prestrašeno gleda druge, ki na dušek izpijejo. Opogumi se in še sam izpije eno. Zaleti se mu in kašlja. Drugi se trudijo, da ne bi planili v smeh.

ŽAN: Dejan, ti si prava žival.

PETER: Saj če se ti bo zdelo, da si preveč spil, imamo kokain, da te malo strezni.

DEJAN: Kaj? Kokain imate? Ampak to ni ... to ni legalno?

ŽAN: Naš je tako dober, da je legalen.

DEJAN: Koliko pa stane kokain?

ŽAN: Ene sto evrov na gram.

DEJAN: Kaj? A toliko?

ŽAN: Še nikoli nisi?

DEJAN: Sem, sem.

Drugi se namuznejo. Žan vzame kokain in nariše črtice, Dejan ga impresionirano gleda. Žan mu ponudi slamico.

DEJAN: Ne bi zdaj.

Drugim gre spet na smeh, ampak se zadržijo. Sklonijo se in snifajo.

DEJAN (Viktoriji): Mački si dala ime po teroristični organizaciji?

VIKTORIJA: Kaj?

DEJAN: Hamas.

VIKTORIJA: Hamas ni teroristična organizacija.

DEJAN: Pa je. Kaj so oni delali Izraelcem!

VIKTORIJA: A ti slučajno misliš, da Izrael pripada Izraelcem?

DEJAN: Seveda.

LENI: Ne začet s tem, prosim.

VIKTORIJA: Gaza je ... Ah, kje začet. Skratka, pofukani Židje ...

DEJAN: A si ti antisemit?

VIKTORIJA: Ne, jaz sem antizionist.

DEJAN: Kaj si?

VIKTORIJA: V šestdesetih so Izraelci ...

LENI: Zakaj se moraš ti čist vedno glede politike z vsemi skregat? Kako se ti da?

VIKTORIJA (*užaljeno*): To ni res.

LENI: Koliko nedeljskih kosil je šlo v kurac, ker si se ti z atijem skregala glede tega, koga voli?

VIKTORIJA: Prav, pa ne bom povedala.

DEJAN: Daj, povej, me zanima.

VIKTORIJA: Američani so po drugi svetovni vojni podarili zemljo Izraelu. To je bila palestinska zemlja. V bistvu so pa to naredili tudi zato, da imajo zaveznika na Bližnjem vzhodu, da lahko mirno črpajo nafto.

DEJAN: A pa ti si pol ... A ti si tudi proti Ameriki?

VIKTORIJA: Ti nisi?

DEJAN: Če ne bi bilo Amerike, se druga svetovna sploh ne bi končala. Amerika je izvor svetovne demokracije.

Viktorija plane v smeh, Dejan je užaljen, Peter posreduje.

PETER: Ne jemlji je resno, samo zajebava se.

ŽAN: Ja, koga pa v resnici briga, komu pripada tisti kos zemlje. Povej ti nam raje ... če si že kaj razmišljal o tujini.

DEJAN: Da bi se preselil?

ŽAN: Ne, da bi svoje pesmi prevedel in zaslovel še izven meja.

DEJAN: Ampak že v Sloveniji ...

PETER: Slovenija je nazadnjaška. Tvoje pesmi in ti ste čisto preveč avant la lettre, da bi jih ljudje tu razumeli.

DEJAN: Kaj so? Avont ...

LENI: Dejan, pleši z mano.

Leni vstane in mu ponudi roko. Dejan jo prestrašeno gleda, nato izpije še drugi šot žganja, rahlo se mu dvigne, ampak globoko diha, da ne bi bruhal. Nato prime Leni za roko in jo nesporno pospremi.

12. slika: KARAMBOL – No exit

ŽAN: A resno? Avto in telefon mi misliš v istem večeru uničiti?! Kaj je s tabo?

PETER: A ti hočeš, da men izpit vzamejo?!

VIKTORIJA: Ne moremo klicat policije, če smo pa vsi nažgani.

DEJAN: Pa saj ni problema. A nimaš ti, Peter, še nekaj kokaina? Prej ste mi razlagali, kako je kokain dober, če začneš komirat. Vsak ga malo posnifa in bomo zgledali trezni.

VIKTORIJA: A kokain imamo? Potem pa super, ni panike. Pokličimo policijo.

DEJAN: A je to sarkazem ali ...

VIKTORIJA: Kaj misliš?

DEJAN: Mislim, da je ... Ampak sem preveč pijan, da bi bil ziher.

LENI: Jaz bi pa rada videla, kako ti čez ta svoj razbit nos vlečeš kokain.

Leni pomežikne Dejanu, Dejan se ji poskuša šarmantno nasmehniti.

ŽAN: Najbolje, da počakamo par ur. Se streznimo in potem kličemo. Itak smo sredi ničesar.

PETER: Jaz se strinjam. Mogoče, če se malo streznimo, lahko najdemo boljšo rešitev.

VIKTORIJA: Kaj pa, če se kdo pripelje mimo?

Peter in Žan se spogledata.

VIKTORIJA: Kaj? Kaj spet skrivata?

PETER: Nič.

VIKTORIJA: Poznam ta vajin pogled.

ŽAN: Ta cesta je zaprta za promet, ker jo obnavljajo in je nevarna.

VIKTORIJA: In vidva, kretena, sta se vseeno odločila peljat po njej? ... In nobenemu od nas nista omenila tega? Debila!

13. slika: BEZNICA – Zakaj sta Žan in Peter frenda?

Viktorija in Žan snifata kokain, Peter pride z WC-ja.

PETER: Evo, Leni je dobila stavo. Dejansko fukata na WC-ju. No, Dejan fuka, Leni pa neke fejk zvoke spušča.

VIKTORIJA: Kaj?

PETER: Z Leni sva stavila, če ji ga uspe pofukat.

VIKTORIJA: Ti pa Leni sta ... In tamala valda ne zna reč izzivu ne. C'mon. Kako sta tastaradva lahko tako zajebala njeno vzgojo.

PETER: Zakaj? Tamala je zmagovalka.

VIKTORIJA: To je meni too much. A lahko nehamo pa samo gremo domov?

ŽAN: Pa če je zabavno.

VIKTORIJA: Meni to postaja Klara situacija.

PETER: Kako je to Klara situacija?

ŽAN: Kaka Klara?

PETER: Tista iz srednje šole.

ŽAN: Aha. Punca, ki je bila meni všeč. In sem to povedal Petru in on jo je pofukal.

PETER: Ja, ne, ni bilo tako.

ŽAN: Točno tako je bilo!

PETER: A lahko jaz povem, kako je bilo?

ŽAN: Ne. Viki, ti povej.

VIKTORIJA: Ja, no ... V bistvu ni bilo čisto tako, kot ti praviš.

PETER: Sem ti rekel.

VIKTORIJA: Sam ni bilo pa čisto tako, kot ti po mojem misliš, da je bilo, Peter.

PETER: Kako pa je potem bilo?

VIKTORIJA: Nobenemu od vaju ni bila Klara všeč! Enkrat sta bila pijana in sta razglabljala o tem, kako je nihče ne bi, ker je debela, kar v resnici ni bila, in kako smrdi! In potem sta stavila, kdo od vaju si jo upa.

ŽAN: To zveni ful kruto.

VIKTORIJA: Saj je bilo! In oba sta jo! Ker sta kretena!

PETER: Alo!

VIKTORIJA: In potem se je ona zaljubila v Žana in Žanu je v resnici ona dogajala, ampak si tega ni hotel priznati, ker bi bila po njegovem Klara zanj socialni samomor.

ŽAN: Ni mi dogajala.

PETER: Ja, ti je. Sprijazni se že enkrat, da imaš fetiš na debeluške.

ŽAN: Pa če ga nimam!

PETER: V bistvu nisem ziher. Na debeluške ali pa na luzerke.

VIKTORIJA: In Peter je Klari seveda povedal za stavo, ona pa je padla v depresijo in anoreksijo in se na koncu prešolala.

PETER: Ker te rajca, če je ženska par nivojev pod tabo, ali neumna, ali grda, ali pa nepriljubljena, in imaš ti nadvlado, a ne?

ŽAN: Ti pa tvoje teorije in provokacije.

PETER: Si pumpaš ego na luzerkah, a ne?

ŽAN: A ti si ga pa ne? (*Žan s pogledom ošine Viktorijo, Viktoriji je neprijetno.*)
Whatever. Ni bilo čisto tako.

VIKTORIJA: Skratka. Gremo lahko domov? Ker jaz ne bi še ene take situacije.

ŽAN: Ne, meni se ne da furat.

VIKTORIJA: Peter?

Viktorija resno gleda Petra, Peter popusti.

PETER: Ja, saj gremo, bom jaz vozil.

ŽAN: Moj avto?

PETER: Saj si rekel, da se tebi ne da.

ŽAN: Ampak, kaj če ga opraskaš?

PETER: Nisem pijan in ni šans, da ga opraskam, no.

14. slika: KARAMBOL – Instagram

Pri avtu, Viktorija brska po prevrnjenem avtu.

VIKTORIJA: A je kdo videl moj telefon?

LENI: A nisi prej poskušala klicat policije z njim?

VIKTORIJA: Tisto je bil Žanov.

ŽAN: A si ga pozabila doma?

VIKTORIJA: Pa ne, ker se še spomnim, da sem bila na WC-ju tam in potem mi je skoraj padel v sekret in ... Pizda.

ŽAN: Kaj?

VIKTORIJA: Na WC-ju sem ga pozabila.

ŽAN (*Dejanu*): A imaš ti telefon?

DEJAN: Nimam telefona. Iz principa.

ŽAN: Kako te pa pol pokličejo, kadar hočejo, da prideš brat svoje pesmi?

DEJAN: Stacionarca imam.

ŽAN: Kaj pa, če te ni doma?

DEJAN: Telefonska tajnica.

Leni gleda po svojem telefonu.

LENI: Hahaha, slika razfukanega avta in Petra, ki pizdi, je dobila že 134 lajkov.

PETER: To si ti slikala pa dala na Facebook?!

LENI: Ne, na Instagram.

Viktorija ji vzame telefon.

PETER: Pička ti materna, Leni. A ti res ne veš, kje so meje?

Dejan vzame telefon in pogleda zaslon.

DEJAN: Kaj? Hešteg katastrofalna poezija in še slabši fuk? Hešteg how low can I go?!

Leni plane do njega, da bi mu vzela telefon, Dejan steče stran.

LENI: Dejan, to ti jemlješ izven konteksta!

ŽAN: Po mojem v kontekstu ni nič lepše ali boljše.

15. slika: BEZNICA – Izpoved ljubezni

Leni, Dejan, Viktorija, Žan in Peter se odpravljajo iz beznice proti avtu. Dejan povleče Leni stran.

LENI: Pa kaj je s tabo?

DEJAN: Samo pogum zbiram.

LENI: Aha.

DEJAN: Pač. Gre za to, da ... No, jaz sem se ful zaljubil vate.

LENI: Aha.

DEJAN: Skratka. Rad bi, da bi bila moja punca. Da bi bila par. A bi ti hodila z mano?

Leni se začne smejati.

DEJAN: A to je smešno?

LENI: Ne, ne, oprosti.

DEJAN: Mislim, jaz ti izlijem svoje emocije, ti se pa smeješ.

LENI: Vem, oprosti.

Leni se ne more nehati smejati.

DEJAN: Tole res ni kul od tebe.

LENI (*se naprej smeji*): Vem.

DEJAN: A lahko potem nehaš?

LENI: Saj poskušam!

Leni že solze tečejo od smeha.

DEJAN: Leni!

LENI: Oprosti, ampak ... »a bi hodila z mano«? Kdo tako vpraša?

DEJAN: Tako se vpraša!

LENI: Ja, v osnovni šoli!

Dejan se nagne k njej in jo poskusi poljubiti, Leni se umakne.

DEJAN: A tudi poljubiti te ne smem?

LENI: Ne.

DEJAN: Ampak pred eno uro si se pa ljubila z mano na stranišču.

Leni še enkrat umre od smeha.

LENI: »Ljubila« s tabo! Pofukala sva se.

DEJAN: A to lahko, poljubiti te pa ne smem?

Dejan jezno odkoraka proč, Leni odhiti za njim.

LENI: Ne, ne, Dejan, oprosti, res!

DEJAN: Kaj potem? Bi bila z mano?

LENI: Oprosti, ne bi.

DEJAN: Najprej se mi smejiš, potem me pa še zavrneš. Pa ti si neverjetna.

LENI: Pa kako naj tebe jemljem resno? Ne moreš tako. Smrdiš po obupanosti. Nobeni puncu ni to privlačno.

DEJAN (*užaljeno*): Hvala. Smejiš se mi, me zavrneš in še ponižaš.

LENI: Saj si mi kul, ampak ...

DEJAN: Ma, jebi se.

Leni spet plane v smeh.

DEJAN: Pa ti nisi normalna.

16. slika: BEZNICA (nadaljevanje) – Žan se vmeša

ŽAN: Kaj se dogaja?

DEJAN: Pač.

LENI: Dejan mi je izpovedal ljubezen.

DEJAN: In ona se je samo smejala in smejala. Koji kurac!

ŽAN: Če pa smrdiš po obupanosti.

DEJAN: Pa, a je to nek uraden izraz, za katerega še nisem slišal?

ŽAN: Ja, to najdeš v slovarju frazemov, če pogledaš pod svoje ime.

DEJAN: Jebi se.

ŽAN: Narobe se lotevaš zadeve.

DEJAN: Kaj pa naj?

Žan zvije džojnt, potegne dim in da še preostalima.

17. slika: BEZNICA (nadaljevanje) – Viktorija in Peter ostaneta sama pri avtih. Vzporedni prizor z Leni, Dejanom in Žanom.

VIKTORIJA: Nisem dobila šihta.

PETER: A to je bil tisti razgovor?

VIKTORIJA: Ja.

Peter jo tolažeče objame.

PETER: Saj se bo nekaj našlo.

VIKTORIJA: Ampak kaj pa, če se ne bo?

PETER: Bo. Plus, saj zaslužiš nekaj v Mercatorju.

VIKTORIJA: Kar naenkrat bom petdeset in bom še vedno tam rezala salamo ljudem, ki se mi bojo še vedno pritoževali, da jo režem preveč na debelo.

PETER: Te bom jaz poročil in preživiljal.

VIKTORIJA: Ni smešno.

ŽAN: Moški iščemo mladost in ženske iščejo varnost. To je razlika med nami. Skratka. Nekaj moraš narediti s svojim življenjem. A ne, Leni? Po možnosti še neko goro denarja zaslužiti. In jo boš imel.

LENI: Zih.

ŽAN: Neki hvalevrednega naredi.

DEJAN: Kje pa je romantika pa sorodne duše pa to?

ŽAN: Romantiko se išče do petindvajsetega leta, potem pa ne več. Varnost. To se išče.

DEJAN: Hm.

ŽAN: Ali pa neki uspeh. Socialni status.

DEJAN: A če to naredim, boš moja?

LENI (*cinično*): Seveda.

Leni poda Dejanu džojnt. Dejan potegne dim in se skoraj zadavi s kašljanjem.

PETER: Jaz sem čisto resen. Jaz bom služil denar, ti boš pa doma kuhala in skrbela za otroke. Lepo bo.

VIKTORIJA: Ja, kot v petdesetih.

PETER: Saj bi ti dovolil, da greš tudi kaj ven žurat.

VIKTORIJA: Enkrat na teden.

PETER: To je malo veliko. Enkrat na mesec. Še žepnino ti bom dal, da si boš lahko kupila pivo.

VIKTORIJA: Ampak samo eno. Da ne bom pijana.

PETER: Če boš ful pridna, dobiš za dva.

VIKTORIJA: Uf, dve pivi enkrat na mesec. Potem pa prav. Dajva se poročit!

ŽAN: A ti drugače ne kadiš?

DEJAN: Kadim, kadim, malo sem nerodno potegnili.

Leni in Žan se zafrkljivo spogledata.

DEJAN: Najraje kadim, predem pišem poezijo. To mi res pomaga ... Pri razmišljanju in podobnem.

ŽAN: Kaj pa alkohol?

DEJAN: Tudi. Včasih se zbudim že ob štirih zjutraj, popijem dva viskija in samo spravljam vse iz sebe. Kot Hemingway.

ŽAN: Dejan. Daj nama preberi eno svojo pesem. Za slovo. Eno, ki je še nismo slišali.

DEJAN: V resnici sem res ravno včeraj dokončal novo.

LENI: Preberi!

DEJAN: *Britvica streliva kosi po bojišču,
kakor kosa po travniku v času mrve.
Kjer koli kosec zamahne, bilke mrtvo popadajo na tla,
kakor na bojišču popadajo po tleh borci,
ki se borijo za enakost, bratstvo in svobodo.
Enakost, bratstvo in svoboda,
mar ste res mogoči le v smrti?
Smo si res enaki le, ko naše srce preneha biti
in nas sovražniki zmečejo na kup,
kot navaden kup stare šare, po kateri kasneje šarijo Cigani?*

ŽAN: Vau. Globoka.

LENI: Spominja me na Lorco.

DEJAN: Trudil sem se, da bi spominjala na Lorco!

LENI: Zelo je ... trpka.

18. slika: KARAMBOL – Zatišje pred viharjem

Leni, Peter, Žan in Viki ostanejo sami.

ŽAN: A ga gremo iskat?

VIKTORIJA: Meni je ful spokojno, da ga ni.

PETER: A ne? Končno malo premora od vse drame.

Viktorija se nasloni na Petra in zapre oči. Peter se skloni k njej in jo poljubi na glavo. Leni in Žan začneta prepevati. Leni pogleda Petra in Viktorijo.

LENI: No, kako sta fletna.

ŽAN: Jaz ne razumem, kako ga ima lahko rada.

PETER: Kdo koga?

ŽAN: Viki tebe ... Sestro ti je pofukal.

LENI: Jaz sem pofukala njega.

PETER: To je bilo pred tremi leti!

VIKTORIJA: Super spomini. Dajmo jih še malo obujat.

ŽAN: Pa nisi je pofukal samo enkrat.

LENI: Jaz nisem pofukala njega samo enkrat.

PETER: Midva nisva par in nikoli nisva bila.

ŽAN: Vidva sta bolj par kot večina parov, ki jih poznam in ki so si dejansko uradno nadeli naziv par.

LENI: Jaz in Peter tudi nisva bila nikoli par. Samo enajstkrat sva fukala. Pardon. Samo enajstkrat sem ga pofukala.

PETER: Dooooooooost. Zakaj mi vedno razrešujemo ene in iste zadeve?!

LENI: Saj to je naredil samo zato, ker je Viki rekel, da bi rad bil z njo, ona je pa rekla »ne« iz same trme.

VIKTORIJA: To ni res.

PETER: Zmačkani in utrujeni smo. Zato so te teatralne scene. Zato Leni spet vleče na plano, da sem jo pofukal.

Dejan se vrne in sliši Petrovo zadnjo repliko.

DEJAN (*Petru*): Ti si njo pofukal?

Dejan odide do Petra in mu da klofuto.

PETER: Wtf?!

Peter prime Dejana za njegov polomljen nos, Dejanu se znova ulije kri.

DEJAN: A si zmešan?!

PETER: Ok. Stari, to je bilo, preden si ti Leni sploh spoznal!

DEJAN: Jaz bi tebe lahko samo ubil. A bi še kdo rad, da ga klofnem?

Dejan jih grozeče pogleda. Leni ga gleda, nato se začne glasno krohotati.

DEJAN: Pa kaj naj jaz naredim, da me boš ti resno jemala? Da se boš nehala delat norca iz mene. Sem prebral, ja. Lepo.

Dejan pokaže na Lenijin Instagram, nato ji vrže nazaj telefon, ki pade mimo nje. Leni vstane in ga pobrat.

LENI: Oprosti. Ne morem te resno jemati. Vse, kar počneš, in vse, kar si, je meni nerealno. Karikirano. Kot karikatura se mi zdiš in nerealna oseba.

Dejan obnemi. Nato Leni grdo odrine, da zelo grdo pade po tleh.

LENI: Aa, fak. Pizda.

DEJAN: Oprosti, si okej?

Dejan stopi k njej, da bi ji pomagal.

LENI: Ne se me dotikat! Ti se me ne smeš dotikat, prasec seksističen!

Viktorija, Peter in Žan pomagajo Leni. Dejan prestrašen stoji zraven njih.

ŽAN: Kaj je narobe s tabo? Ne moreš kar žensk pretepat.

DEJAN: Saj je nisem hotel ... Izzvala me je.

ŽAN: A če izziva, potem jo pa lahko tepeš?

PETER: Pacient. Dejan, a imaš ti malo probleme z nadzorovanjem jeze?

DEJAN: Nisem je hotel ... Smejala se mi je ...

Žan in Peter začneta pretepati Dejano, on se neuspešno brani.

PETER: Dejan, mi smo bili prijazni do tebe. Prišli smo poslušat tvoje pesmi, potem smo se družili s tabo, nato smo ti pa ponudili še prevoz domov.

DEJAN: Sem videl posnetek na Lenijinem telefonu! Vi ste bili tisti, ki ste se med mojim branjem ves čas smejali!

ŽAN: Cel večer smo ti dovolili, da snifaš naš kouk.

PETER: Res je.

ŽAN: Prišli smo poslušat tvojo obupno poezijo. Koliko ljudi je prišlo? Dvanajst! Preštel sem!

PETER: Zatem smo se družili s tabo. S kom bi se družil, če nas ne bi bilo? Ni izgledalo, kot da imaš tam kakršnega koli prijatelja, s katerim bi se lahko družil!

ŽAN: In ti greš in pretepeš Leni.

DEJAN: Kaj točno si vi mislite o mojih pesmih?

Žan dvigne Leni.

ŽAN: Do bolnice jo moramo spraviti.

DEJAN: Nihče ne gre nikamor, dokler mi ne poveste, zakaj hodite na moja
branja!

PETER: Dejan, nihče od nas v resnici ne mara tvoje poezije. Smešna nam
je. En dan jo je Žan odkril po naključju, nakar smo jo začeli iz same
zajebancije pijani brat in recitirat. Nato pa smo šli še stopnjo dlje
in prišli na tvoje branje, da bi se zabavali.

DEJAN: A vi to resno?

ŽAN: Ne.

DEJAN: Vi me hodite gledat ... in se mi ... smejat v glavo.

VIKTORIJA: Ne poslušaj Petra. Ne ve, kaj govori.

PETER: Pizda. Ne, nisi dober. Ne zdi se mi, da imaš kar koli za povedat.
Premalo si izkusil v življenju, da bi lahko bil dober. Nisi doživel
prave izgube ali pa vojne, lakote, stiske bolečine.

DEJAN: Jaz čutim stisko.

PETER: Vsi jo čutimo. Ampak to ni dovolj za dobro umetnost.

ŽAN: Leni ima zlomljeno nogo. V bolnico bo treba.

DEJAN: A za moj nos pa ni bilo panike?

PETER: Odjebi ali pa ti še rebra polomim!

Dejan užaljeno obmolkne in odide stran. Peter vzame Lenijin telefon in odide nekoliko proč od nje.

Peter nekoliko stran govori po Lenjinem telefonu.

PETER: A zbudil sem te? Oprosti, srčica ...

19. slika: KARAMBOL – Peter naznani prevoz

Peter se vrne.

PETER: Jaz imam tega počasi dovolj. Poklical sem Petro, pride sem z avtom
čez kako uro.

Viktorija prebledi.

ŽAN: A to je tista milfa, ki jo fukaš?

PETER: Ni milfa.

Viktorija skuša čim bolj neopazno oditi stran. Leni to vidi in gre za njo, Peter s pogledom spremlja Viktorijo.

ŽAN: Dvajset let je starejša od tebe.

PETER: Dvanajst.

Viktorija bruha; ko konča, jo Leni sočutno objame.

VIKTORIJA: A če bi mu rekla takrat, naj ne gre z njo ven, potem ne bi šel z njo ven?

LENI: Ali pa bi šel ravno zato, ker bi mu rekla, naj ne gre ...

VIKTORIJA: Zakaj si to delam?

LENI: Ker misliš, da boš v zameno dobila ljubezen. Saj vedno to misliš.

Žan in Peter.

PETER: Dobro, ja. Dvajset. Zadovoljen?

ŽAN: Ja.

PETER: Ampak, a ni to idealno? Otroke že ima, denar ima, kariero ima, stanovanje ima; vse, kar hoče od tipa, je samo malo ljubezni. Jackpot.

Viktorija in Leni.

VIKTORIJA: Kaj pa je to ljubezen?

Leni plane v smeh.

VIKTORIJA: Jaz te to resno sprašujem.

Leni se še vedno smeji.

VIKTORIJA: A se lahko enkrat v življenju malo zresniš pa mi resno odgovoriš na eno samo vprašanje, ki ti ga zastavim?

LENI: Ampak če ti *mene* sprašuješ, kaj je to ljubezen.

VIKTORIJA: Ja.

Leni se zresni.

LENI: Pa ne vem. To, ko je cel dan slab, potem pa vidiš določenega človeka in je kar vse okej. To je po mojem ljubezen.

Peter in Žan.

ŽAN: Ti si z žensko, ki služi več kot ti.

PETER: Trenutno služi več kot jaz.

ŽAN: To pa ni ravno moško, a ne?

PETER: Obstaja še kakšno drugo merilo moškosti kot višina plače.

ŽAN: Na primer?

Viktorija in Leni.

LENI: Včasih sem mislila, da je to, kar imata ti in Peter, ljubezen, pa zdaj ugotavljam, da v resnici ni.

Viktorija nekaj časa nepremično gleda Leni, nato jo pograbi za lase in jo začne lasati. Leni jo klofne, Viktorija jo izpusti.

LENI: Koji kurac?!

VIKTORIJA: Kako niti enkrat samkrat ne zmoreš, da ne bi provocirala, prasica mala! Prav ne moreš si pomagat!

Žan in Peter.

PETER: Prezemanje odgovornosti. Odločitev za tisto, kar je prav, in ne za tisto, kar je lažje.

ŽAN: Whatever. Tvoja punca služi več od tebe. A ti je vsaj dejansko všeč? Ali jo samo izkoriščaš?

PETER: Obstaja več vrst navezanosti.

ŽAN: Torej je nimaš rad.

PETER: Saj sem rekel. Obstaja več vrst navezanosti. Pa itak je prezgodaj, da bi že vedel.

20. slika: Abortus

Dejana ni videti nikjer, pa tudi nihče se ne ukvarja z njim.

PETER: Petra pride kmalu. Ima plac za štiri, tako da ...

VIKTORIJA: Ne, fak off, jaz ne grem z njo, ni šans, ne grem!

Viktorija gre stran, Peter za njo, Žan odnese Leni.

PETER: Viki ...

VIKTORIJA: Pri miru me pusti.

PETER: Leni rabi bolnico in tebe ne bom pustil tukaj.

VIKTORIJA: Nočem se furat s to žensko!

PETER: Saj je niti ne poznaš!

VIKTORIJA: Ne bom se vozila z njo pa pika!

PETER: Zakaj?

VIKTORIJA: Ker mi ni prav, da se ti daješ dol z njo, a prav? Nočem. Nočem. Nočem. Že ko si me vprašal, kaj si mislim o tem, da bi šel z njo ven, sem ti to hotela reč, ampak nisem.

Peter se nasmehne.

PETER: Lej. Drugega prevoza trenutno nimamo. Dajmo se z njo peljat. Obljubim, da bom prekinil z njo takoj, ko pridemo v Ljubljano.

VIKTORIJA: Ne verjamem ti.

Tišina. Peter jo poljubi.

VIKTORIJA: Naredila sem splav.

PETER: Kaj?

VIKTORIJA: Splav sem naredila.

PETER: Kdaj?

VIKTORIJA: Pred enim mescem.

PETER: A je bil moj?

VIKTORIJA: Ja.

PETER: Zakaj mi pa nisi povedala?

VIKTORIJA: Saj sem ti probala ... Ko smo v študentskem domu pri Žanu pospravljali.

PETER: Šit!

Peter si puli lase, Viktorija ga opazuje.

PETER: Zakaj si mi ti to zdajle povedala?!

VIKTORIJA: Kaj?

PETER: Okej, nisi mi mogla povedat v študencu, ampak lahko bi mi kdaj drugič.

VIKTORIJA: Ni bilo priložnosti.

PETER: Ker, kaj točno naj bi zdaj jaz po tvoje naredil?

VIKTORIJA: Kaj?

PETER: Za kondom uporabiti je prepozno, da bi šel s tabo na kliniko, je prepozno, da bi ti rekel, da bi imel s tabo otroka, je pa tudi prepozno, a ne?

VIKTORIJA: Pač ...

PETER: A ti si ga hotela obdržat?

VIKTORIJA: Ne vem.

PETER: Če ne veš, če si ga hotela obdržat, zakaj si pa potem splavila?!

VIKTORIJA: Jaz bi ga hotela obdržat, če bi ga ti hotel obdržat!

PETER: Kako naj bi ga jaz hotel obdržat, če nisem vedel, da obstaja?!

VIKTORIJA: Nisem hotela, da ga hočeš na tak način.

PETER: Kakšen?

VIKTORIJA: Da sem jaz že tako ali tako noseča in ti rečeš, o, potem ga pa mogoče imejva ...

PETER: Ja?

VIKTORIJA: Ampak da mi ti rečeš, ej, kaj pa če bi midva imela otroka, in potem jaz rečem, no, v bistvu ...

PETER: To je moteno.

VIKTORIJA: Ni bil najboljši načrt, priznam.

PETER: To, da mi pa poveš zdaj, ko je že prepozno, je pa tudi ... Ne vem. Glupo. Kaj hočeš? Opravičilo?

VIKTORIJA: Ne.

PETER: Da se slabo počutim?

VIKTORIJA: Ne.

PETER: Kaj pa potem? Kaj je bila tvoja motivacija, da mi to poveš?

VIKTORIJA: Želela sem, da veš.

PETER: Ma, fak, no.

Peter jezen odkoraka, Viktoriji se ulijejo solze.

21. slika: Epilog

Žan, Peter, Leni in Viktorija sedijo ob avtu in čakajo. Vstanejo, ko slišijo, da se približuje avto. Prestrašeni obstojijo, ko ugotovijo, da gre za policijskega. Dejan se pojavi nekoliko proč od njih.

DEJAN: Jebite se, vsi po vrsti.

PETER: A ni rekel, da nima telefona?

VIKTORIJA: Očitno je lagal.

ZASTOR